

Благой прѣди да иде въ училище-то.

Благой ся радва на дѣлничны дни, зачто-то ще иде въ училище-то да учи. Той стая утрѣнна рано отъ лѣгло-то си и най-пръвѣ ся расходи; слѣдъ това си омыва рѣцѣ-тѣ и лице-то и сресва косѣ-тѣ си; послѣ ся помолва Богу да го упаци прѣзъ деня здравъ, да го води въ добро и да му просвѣщава ума за да успѣва въ наукѣ-тѣ, а слѣдъ това сѣдне, та си прѣговаря таблицѣ-тѣ на буквара.

Той никога ся несърди за нѣчто, нѣ съ голѣмѣ радость прави всичко, что-то му кажѣтъ нѣговы-ты родители, и благодари ся на онова, что-то му дадѣтъ, было дрехѣ или за ѣдене. Рѣкѣтъ ли му: Благое, дойде врѣмя да идешъ въ училище-то! Той на драго сръдце, веднага зема книжки-ты си и отива мирно въ училище-то.

Благой въ училище-то.

Благой доходи въ училище-то нито много рано нито много късно. Кога-то влѣзе въ училище-то, той иде, та си сѣдне на свое-то мѣсто, па сѣди мирно и слуша, что-то му ся казва. Той ся невръти насамъ нататѣкъ, нито пакъ шыпне на оныя дѣтца, что сѣ до него. Той си глѣда само своѣ-тѣ работѣ, да чете и да пише, та затова и умѣе на всичко да ся отговаря, кога-то го попыта за нѣчто учитель-тѣ. О да ти е мыло и драго да глѣдашь Благоя, кога-то е въ училище-то!